

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: D. M.
st. příslušnost X
pobytem X

zastoupen JUDr. Matěj Šedivý, advokát
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1
proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2024, č. j. OAM-490/ZA-ZA11-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č.

325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce požádal v ČR o udělení mezinárodní ochrany již podruhé, přičemž jeho první azylová žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Aktuálně žalobce žádá o mezinárodní ochranu proto, že situace v Moldavsku začíná být podobná té na Ukrajině. Žalobce tam nic nemá, jen problémy a dluhy. V domovském státě není žádná práce, matka odtamtud odjela a sestra zůstala ve vlasti sama. Současně má žalobce v ČR přítelkyni, jež měla pozitivní těhotenský test, avšak lékaře doposud nenavštívila.
3. Žalovaný při posouzení nynější azylové žádosti vycházel především z výpovědi žalobce a dále z informací, které nashromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice. Též vycházel z předchozího rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 1. 2024, č. j. OAM-1700/ZA-ZA11-ZA03-2023.
4. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a tyto porovnal s tvrzeními, která žalobce učinil v rámci předchozího řízení. Na základě toho dospěl k závěru, že žalobcem uvedené nové skutečnosti, tj. nepotvrzené těhotenství jeho přítelkyně, se netýkají změny situace v Moldavsku, ani důvodů odchodu z vlasti. Současně nemají relevanci ani k jím prezentovaným problémům, které měl v Moldavsku mít, ani k důvodům, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě návratu. Tím méně pak nyní uváděné skutečnosti svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu či hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona.
5. Současně žalovaný uvedl, že v Moldavsku nedošlo od okamžiku posouzení předchozí žádosti žalobce (10. 1. 2024) k žádné podstatné změně, jež by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný na základě shromážděných podkladů o zemi původu i nadále považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu, ve které nehrozí, že by se navrátilci po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním.
6. Jelikož žalovaný neshledal žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu odůvodňující věcné posouzení žádosti, konstatoval splnění podmínek podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou. Proto řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

III. Žaloba

7. Žalobce má napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť jeho současná žádost měla být věcně projednána. Žalovaný pochybil, pokud důvody v nynější žádosti shledal duplicitními s důvody uváděnými žalobcem v jeho předchozí žádosti.
8. Již ze shrnutí hlavních důvodů obou azylových žádostí vyplývá, že žalobce v nynější žádosti uplatňuje zcela odlišnou argumentaci, kterou reagoval na aktuální stav věci. Konkrétně zmínil aktuální vývoj událostí v zemi původu a svůj aktuální poměr v ČR. Tyto důvody obav žalobce v původním řízení neuváděl, neboť je tehdy nepociťoval a

zakládají se až na informacích, jež obdržel později z prostředí svého domovského státu. Ty hovoří nejen o aktuálnosti nebezpečí dopadajícího na žalobcovy blízké a majetek, ale i o zhoršení politické a bezpečnostní situace v zemi původu.

9. Nynější azylová žádost žalobce měla být věcně projednána, neboť se opírá o důvodné obavy z pronásledování z důvodu uplatnění politických práv. Oproti původní žádosti však současná žádost obsahuje i humanitární důvody v podobě partnerského vztahu v ČR. Jelikož je družka žalobce těhotná, nemůže ji žalobce opustit a vycestovat do domovského státu.
10. Konečně žalobce namítal, že žalovaný nevedl azylové řízení způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci, pokud se spokojil s pouhým obecným konstatováním žalobce ohledně zhoršené bezpečnostní situace v domovském státě, aniž by v tomto kontextu položil žalobci další doplňující otázky.
11. Pro tato pochybení žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný popírá oprávněnost žalobních námitek a trvá na správnosti svého rozhodnutí. Uvedl, že žalobce v žalobě *de facto* pouze zopakoval stěžejní důvody své azylové žádosti, které již žalovaný podrobně zhodnotil a zároveň si opatřil dostatečné množství podkladů týkajících se situace žalobce. V nynější žádosti žalobce jako novou skutečnost uvedl pouze těhotenství své družky. Tato skutečnost se však nijak netýká situace v jeho domovském státě a nemá vliv na jím prezentované problémy.
13. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalovaný uvedl, že rodinné důvody pro setrvání na území ČR nepředstavují důvod pro přijetí žádosti k věcnému projednání. Navíc, žalobce i jeho těhotná partnerka mohou vést rodinný život v jiné zemi, kde budou disponovat oprávněním k pobytu, což nutně nemusí být ČR. Poněvadž je žalovaný přesvědčen o nedůvodnosti podané žaloby, krajskému soudu navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

V. Správní spis

14. Správní spis sestává zejména ze žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 8. 4. 2024 a záznamu o poskytnutí údajů k této žádosti ze dne 11. 4. 2024. Ve správním spisu se rovněž nachází kopie rozhodnutí žalovaného o původní žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 1. 2024, č. j. OAM-1700/ZA-ZA11-ZA03-2023, kterým žalovaný první žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu (dále jen „rozhodnutí o prvotní žádosti“). Za účelem posouzení aktuální bezpečnostně-politické situace v Moldavsku a vydání napadeného rozhodnutí založil žalovaný do správního spisu tyto podklady:
  - Informaci OAMP: Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 16. 11. 2023 a;
  - Informaci OAMP: Moldavsko: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 3. 10. 2023.
15. S podklady pro rozhodnutí se žalobce seznámil, ale jejich doplnění nenavrhl. Pouze dodal, že se nechce vrátit do Moldavska, neboť má v ČR těhotnou přítelkyni, se kterou

zde chce zůstat. Pokud by se musel do vlasti vrátit, mohl by být odveden do armády a poté poslán do války. V Moldavsku má žalobce velké dluhy, které nemá z čeho splatit. Chce proto zůstat legálně žít v ČR.

16. Na základě citovaných podkladů bylo vydáno napadené rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a ve lhůtě stanovené v § 32 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona o azylu.
18. Soud ve věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
19. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
20. Žaloba **není důvodná**.
21. Na úvod považuje krajský soud za vhodné ve stručnosti vymezit povahu napadeného rozhodnutí a z toho plynoucí meze přezkumu napadeného rozhodnutí krajským soudem.
22. V nyní souzené věci žalovaný posoudil azylovou žádost žalobce ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustnou, jelikož se jednalo o opakovanou žádost, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona, a proto řízení zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu. V této souvislosti přitom zdejší soud připomíná, že v rámci nynějšího správního řízení žalovaný nehodnotil žalobcem předkládaný azylový příběh po věcné stránce z hlediska naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 až 14b zákona o azylu (nejde o meritorní rozhodnutí), nýbrž posuzoval toliko splnění podmínek přípustnosti dané žádosti (jedná se o rozhodnutí procesního charakteru). Soudní přezkum je tudíž omezen pouze na to, zda žalovaný zákonné podmínky posouzení opakované žádosti jako nepřipustné (§ 11a odst. 1 zákona o azylu) aplikoval v případě žalobce správně. Krajský soud zdůrazňuje, že zákonností postupu žalovaného v případě posouzení původní azylové žádosti žalobce, jež byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, se podrobně zabýval ve svém rozsudku ze dne 13. 8. 2024, č. j. 33 Az 5/2024-39, a tudíž mu je azylový příběh žalobce po obsahové stránce dobře znám.
23. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí: „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle*

§ 14a. “Citované ustanovení stanoví předpoklady, při jejichž splnění je opakovaná žádost přípustná a může tak být předmětem meritorního posouzení. Přitom platí, že uvedené podmínky musí být splněny kumulativně. Nestačí tak pouhá existence nové skutečnosti, která nebyla bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, nýbrž je současně zapotřebí, aby tato skutečnost již *prima facie* nasvědčovala tomu, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.

24. Krajský soud v tomto směru ověřil poznatky obsažené ve správním spisu. Z rozhodnutí o původní žádosti soud zjistil, že v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 18. 12. 2023 žalobce jako hlavní důvod podání žádosti uvedl skutečnost, že si ve vlasti půjčil částku 15 000 EUR od osoby, jež mu poté začala vyhrožovat. Dále uvedl, že ve vzdálenosti asi 100 či 200 km od místa jeho bydliště vybuchla raketa. Konečně zmínil, že má v ČR přítelkyni, s níž by chtěl v budoucnu uzavřít sňatek. Tyto důvody žalobce následně potvrdil a blíže popsal při pohovoru k původní žádosti dne 18. 12. 2023.
25. Informace poskytnuté žalobcem v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany posléze krajský soud porovnal s údaji sdělenými v současném řízení. Ze záznamu o poskytnutí údajů k současné žádosti ze dne 11. 4. 2024 plyne, že žalobce aktuálně žádá o mezinárodní ochranu v ČR proto, že situace v Moldavsku se začíná podobat té na Ukrajině. Současně uvedl, že ve vlasti již nic nemá, jen problémy a dluhy. V Moldavsku je nedostatek pracovních příležitostí, matka odtamtud odjela a zůstala tam jen žalobcova sestra. Oproti tomu v ČR si žalobce našel přítelkyni. K dotazu žalovaného, zda tyto důvody zmiňoval již během své předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce sdělil, že již dříve mluvil o tom, že má ve vlasti dluhy. V této souvislosti vysvětlil, že mu nyní rostou úroky a jeho dluh je stále vyšší. Zároveň dodal, že jeho přítelkyně v ČR je v současnosti těhotná. Měla pozitivní těhotenský test, avšak lékaře dosud nenavštívila. Žádné další důvody, jež by jej vedly k podání opakované žádosti o azyl, žalobce neuvedl.
26. Po vyhodnocení skutečností poskytnutých žalobcem v obou správních řízeních dospěl zdejší soud k závěru, že žalobce ve své nynější žádosti uvádí skutečnosti zcela totožné s těmi, jež zmiňoval již v řízení o prvotní žádosti, a to zejm. tvrzené ekonomické potíže a nepříznivou finanční situaci spočívající v existenci dluhů ve vlasti a s tím související obavy z případného budoucího protiprávního jednání věřitele žalobce. Právě tak i otázka aktuálních bezpečnostně-politických poměrů v Moldavsku a jejich možné zhoršení v důsledku přetrvávajícího válečného konfliktu na Ukrajině byla předmětem posouzení žalovaného v předchozím správním řízení. Konečně ani existence partnerského vztahu žalobce v ČR není novou a dosud neznámou skutečností, neboť na to, že si v ČR našel přítelkyni, s níž by rád v blízké budoucnosti uzavřel sňatek, žalobce poukazoval již ve své předchozí žádosti. Krajský soud proto ve shodě s žalovaným konstatuje, že jedinou skutečnost, kterou žalobce v rámci předchozího řízení nezmínil a uvedl ji až v současném řízení, představuje tvrzení o těhotenství jeho družky. V tomto kontextu potom soud posuzoval, zda tvrzení o těhotenství družky žalobce představuje skutečnost způsobitou zapříčinit věcné posouzení opakované žádosti.
27. Předně krajský soud uvádí, že žalobce těhotenství své družky ve správním ani soudním řízení nijak neosvědčil. Je přitom povinností žalobce jako žadatele o mezinárodní

ochranu tvrdit a v potřebném rozsahu též prokázat všechny podstatné okolnosti svého azylového příběhu tak, aby správní orgán mohl podanou žádost správně a komplexně posoudit. Primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je *vždy žadatel* (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), přičemž je na něm, aby *unesl důkazní břemeno ohledně důvodů vztahujících se výlučně k jeho osobě* (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005-58, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, či ze dne 4. 12. 2019, č. j. 10 Azs 298/2019-48). Jestli tedy žalobce uváděl jako jeden z důvodů své žádosti těhotenství družky, bylo jeho povinností stav své partnerky ve správním řízení odpovídajícím způsobem prokázat (např. předložením příslušných lékařských zpráv či nálezů z gynekologické ambulance, kopie těhotenského průkazu apod.). V opačném případě nelze dospět k závěru, že žalobce unesl své důkazní břemeno a prokázal důvody podané žádosti.

28. I kdyby však žalobce těhotenství své partnerky v azylovém řízení dostatečně prokázal, bylo by možné opakovanou žádost připustit k věcnému projednání jen za předpokladu kumulativního splnění podmínek ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalobcem tvrzené těhotenství jeho partnerky ovšem tyto podmínky již *prima facie* naplnit nemůže. Jakkoliv aktuálně zjištěné a potvrzené těhotenství z povahy věci zpravidla představuje skutečnost, již žadatel nemohl bez vlastního zavinění zmínit dříve, aby mohla být předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany již v předchozím pravomocně ukončeném azylovém řízení [podmínka podle § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu], není tato skutečnost objektivně způsobila naplnit podmínku ve smyslu písm. b) citovaného ustanovení. Dle tohoto ustanovení totiž musí nově sdělená skutečnost jako taková svědčit o tom, že by cizinec mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, příp. nasvědčovat vzniku vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona.
29. Krajský soud konstatuje, že tvrzené těhotenství žalobcovy partnerky (navíc ukrajinské státní příslušnice žijící v ČR) se nijak netýká situace v zemi původu žalobce ani důvodů, pro něž žalobce Moldavsko v minulosti opustil. Současně žalovaný zcela správně dovodil, že těhotenství partnerky žalobce ani následná péče o ni nemá relevanci k problémům žalobce ve vlasti, ani k důvodům, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě návratu zpět. Námitka žalobce proto není důvodná.
30. Žalovaný zachytil všechny klíčové informace a důvody, jež žalobce v rámci jednotlivých řízení poskytl. Není povinností žalovaného, aby v odůvodnění napadeného rozhodnutí (v němž navíc posuzoval pouze splnění podmínek přípustnosti žádosti a žalobcem tvrzené důvody neposuzoval věcně z hlediska naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany) citoval veškerá vyjádření a sdělení, která žalobce v průběhu azylových řízení poskytl. Takový požadavek zjevně nemá základ jak v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tak ani v žádném ustanovení zákona o azylu.
31. Zcela mimoběžná je pak námitka žalobce, že jeho opakovaná žádost měla být žalovaným věcně projednána, protože se opírá o důvodné obavy z pronásledování z důvodu uplatňování politických práv, resp. politických názorů v původním řízení o udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud pouze ve stručnosti připomíná, že žalobce v předchozím řízení za důvody své žádosti označil obavy z možného protiprávního jednání věřitele a hrozící nepříznivé dopady ukrajinského konfliktu na Moldavsko.

Vůbec neuváděl, že by nemohl ve své vlasti vykonávat politická práva nebo svobody. Poněvadž hrozící pronásledování z důvodu politické činnosti žalobce nezmínil ani v rámci své opakované žádosti, posoudil soud námitku jako nedůvodnou.

32. Konečně krajský soud nepřisvědčil ani námitce, že žalovaný nevedl azylové řízení způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci, jestliže žalobci nekladl doplňující otázky ohledně aktuální bezpečnostní situace v Moldavsku. Zdejší soud zdůrazňuje, že předmětem správního řízení o opakované žádosti je pouze posouzení splnění podmínek přípustnosti žádosti, nikoliv posouzení bezpečnostních poměrů v zemi původu žalobce. Této otázce se žalovaný věnoval již v rozhodnutí o původní žádosti, přičemž žalobce v tomto ohledu v současném azylovém řízení žádné nové skutečnosti neuvedl. Jelikož ani žalovaný na základě zpráv o zemi původu zhoršení bezpečnostních poměrů v Moldavsku od doby vydání rozhodnutí o původní žádosti nezjistil, nebylo potřeba, aby se touto otázkou dále zabýval a žalobce se aktivně doptával.
33. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobce v řízení o opakované žádosti nesdělil žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za kvalifikované skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný proto postupoval zcela správně, pokud jeho současnou žádost posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a správní řízení zastavil.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Ze všech shora uvedených důvodů rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému potom v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. září 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce

